

zdravega in krepkega telesa precej pešati. Vendar ni nobeden pričakoval, da bo konec nastopil tako brzo. Ni ga pa našel ne pripravljenega. V petek 26. novembra je iz rok svojega spovednika prejel zakrament sv. poslednjega olja. Spovedal se je

tudi v petek 3. decembra ter je tudi na dan svoje smrti prejel sv. obhajilo. Umrl je v rokah svojega koadjutorja in naslednika nadškofa dr. Stepinea 7. decembra ob tričetrt na štiri popoldne.

Bog mu naj bo bogato plačilo!

Katoličani v Nemčiji vodijo prav težak boj s protikrščansko propagando. Boj je po razdelitvi in opremljenosti sil povsem neenak: na eni strani katoličani brez vsakega ne samo naravnega, ma več tudi obrambnega orožja, na drugi protikrščanska propaganda, opremljena z vsemi duhovnimi in gmotnimi silami narodno-socialistične države. Na eni strani mal človek brez vsakega orožja, na drugi strani pa orjak, oborožen z vsemi najučinkovitejšimi sredstvi: to je slika boja, ki se sedaj vrši v Nemčiji. Nemški katoličani se morejo sklicevati na konkordat, ki štiti njihove pravice. Nemška vlada pa je konkordat, ki ga je sklenila z rimskim papežem, poteptala v blato. Narodni socializem je poteptal mirovne pogodbe s pretvezo, da jih ni on sklenil, ne podpisal. Konkordat pa je on sam sklenil in vendar ne priznava njegovih določb. Taka je morala narodnega socializma. Položaj katoličanov v Nemčiji najbolj osvetljuje pastirsko pismo nemških škofov, ki je bilo v katoliških cerkvah prebrano drugo adventno

nedeljo, 5. decembra. V njem škofje to-le poudarjajo: »Proti-krščanska propaganda, ki jo država s svojim denarjem podpira, se vedno bolj širi. Vsak katoličan, ki svojo vero javno prizna, je v svojem poklicnem in tudi v zasebnem življenju brez vsake pravne zaščite. Vsaka se tako upravičena obramba je izključena, ker bi jo državne oblasti takoj preprečile. Cerkevni tisk državne oblasti plenijo, čeprav se s političnimi vprašanji ne peča. Določbe, zapisane v konkordatu, se teptajo, zlasti na polju šolstva. Državni minister za vere Kerrl je v javnem govoru izjavil, da dobivajo katoliške cerkve denarno podporo od države. To pa ni res. Katoliška cerkev v Nemčiji že tri leta od države ni prejela nobenega pfeniga. Tudi številke, ki jih je navedeni minister objavil o nenravnostnih procesih proti katoliškim duhovnikom, niso resnične. Veliko število obtožencev je bilo oproščenih.« Svoje pastirsko pismo škofje tako zaključujejo: »Tako ne gre več dalje! V interesu cerkve in resnice bomo mi katoliški škofje govorili. Govorili bomo, kadar in kako bomo smatrali za potrebno. Nič nas ne bo odvracalo od naše dolžnosti, ne nasilja in ne grožnje. Kajti tudi mi katoličani smo dobri Nemci in ljubimo svojo domovino.«

Iz nasprotnih taborov.

Sebe je fotografiral. »Kmeti list« dne 8. decembra je segel v globino svojega srca ter iz nje privlekel to-le samopodobo: »V naše hiše prihajajo vsi mogoči klateži in potepuhi, ki so kakor tolovaji v skromni obleki potrpežljivega papirja. Vemo, da nam ne žele dobro, pa jim vendar gostoljubno odpiramo vrata in jih poslušamo. Ali se z vedamo, da je pod njih sladkim jezikom vedno pripravljena kapljica strupa, ki nam lahko zamegli pogled in zatemni misli?« In kako je treba take liste vrednotiti? Neolikani liberalni kmetijec v svoji prekipevajoči srčni kulturi — katere naj nas Bog varuje, da nam ne okuži mladine — daje nasvet, da je treba »takemu papirju na znanem prostoru odkazati sicer malo častno, a zaslužno in po zaslugah odmerjeno bivališče«. Olikanemu človeku se sicer ustavlja ponatis teh ordinarnih besed. Vendar pa je potreben, da se spozna liberalna in nпредnjška kultura tistih, »ki z blatenjem drugih hočejo zakriti le smrad lastnega gnoja« (»Kmeti list« z dne 8. decembra).

»Domovina« opravičuje svoje JNSarstvo. Kdor se opravičuje, izdaja s tem krivdo. JNSarstvo je pred narodom velika politična krivda. V nekako opravičilo te krivde ponatiskuje »Domovina« članek narodnega poslanca Cvetiča, ki ima namen javnost prepričati o tem, kako je JNS ne samo upravičena, marveč potrebna. G. Cvetič in po njem »Domovina« predstavlja JNS kot »orodje jugoslovenske nacionalne politike«, kot »nacionalno zvezo

dobronamernih jugoslovenskih rodoljubov«, kot »stranko, ki ni ustanovljena za vlado, marveč za demokratično obrambo«. Delovanje JNS pa jo predstavlja v čisto drugi luči. JNS je res orodje politike, toda takšno orodje, ki ne služi pravi nacionalni politiki, marveč sebičnosti voditeljev in nedobronamernih jugoslovenskih rodoljubov. Za vlado res ni sposobna, kar je

V ZASTARELIH SLUCAJH ZAPEKE, SPREMLJANIH PO HEMOROIDIH IN OTEKLINAH je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita tudi v malih količinah, pravi blagoslov.

FRANZ-JOSEFOVA

voda — to učinkuje in zanesljivo odpira, a tudi po daljši uporabi nikdar ne odreče.

Ogl. reg. S. br.30.474-35.

najbolje dokazala, ko je bila na vladi. Toda po vladi hrepeni, kakor počena zemlja ob suši hrepeni po dežju. In ker se ta želja, ki je prva in vodilna želja, noče uresničiti, je vsa nesrečna in neutolažljiva. JNSarski demokratizem pa je v dejanstvu istoveten z najgršim nasilništvom, ki ga je uganjala JNSarska diktatura. Ako se trudi »Domovina«, da bi oprala JNS pred našim ljudstvom, se trudi zaman. Zamorca ni mogoče oprati, da bi postal bel.

Albanija je slavila pred kratkim 25 letnico samostojnosti. Na sliki vidimo albanskega kralja Zogu pred svojim gradom v Tirani med veliko vojaško parado.

V živalskem vrtu v Čikagi v Ameriki krmijo nasilnim potom orjaško kučo, ki se brani hrano

Osebnosti.

Znani kapucinski duhovnik umrl. V bolnišnici v Ormožu je preminul po daljšem bolehanju kapucinski duhovnik p. Lovrenc Novak. Rodil se je leta 1878 v St. Juriju ob juž. žel. Mašniško posvečenje je prejel leta 1902. Zadnja leta je služboval v Studencih pri Mariboru. Blagopokojni je bil goreč duhovnik, ki je navdušeno deloval na prižnici in v spovednici. Po svoji naravi je bil zelo miren, z vsakim prijazen in dober. Dobremu duhovniku bodi Vsemogočni obilen plačnik, samostanski družini naše sožalje!

Osemdesetletnica. Te dni je obhajal osemdesetletnico Janez Šisernik. Rojen je bil namreč 8. decembra 1857 na Plešivcu za Urško, sedaj pa je posestnik na Brdrih v Kotljah. Dobremu krščanskemu očetu, h kateremu zahaja »Slov. gospodar« že dokaj let, izrekamo najiskrenejša voščila še naprej z željo, da bi tako v zdravju in zadovoljnosti preživel še mnogo let!

Nesreče.

Tri osebe se zastrupile s plinom. V tako zvani »Abesiniji« na Teznu pri Mariboru so se nastanili v eni sobi male hišice kot podnajemniki: 36 letni ločni delavec Jožef Kranjc iz Pristave pri Rogiški Slatini, njegova prijateljica Marija Horvat in ločna Albina Šturn iz okolice Kočevja. Ker niso imeli drv, da bi si kurili, so postavili sredi sobe na podstavek lonec s tlečim ogljem in legli k počitku. V soboto 11. decembra zvečer je začul lastnik hišice iz omenjene zaklenjene sobe obupne klice. Podal se je k orožnikom. Sobo so odprli s silo in videli, da so se s plinom od oglja zastrupile tri osebe. Jožef Kranjc je bil že mrtev, ženski so odpremili v bolnišnico, kjer so jima oteli življenje.

Kaj je
»Bayer?«

Že 50 let proizvaja »Bayer« zdravila.

Od tega časa »Bayer« vztraja v borbi proti trpljenju človečanstva. Danes je »Bayer« svetovno podjetje, čigar glas sega na vse kontinente sveta.

Med mnogimi neogibno potrebnimi zdravili, ki so raznesla slavo firme »Bayer« je tudi Aspirin kot popularen preparat proti reumatizmu, prehlajenju in bolečini. Aspirin je zadnjih 40 let v obliki tablet najbolj razširjeno zdravilo na svetu.

ASPIRIN
PROIZVOD ZAUPANJA!

Oglas je registriran pod Sp. br. 751 od 17. avgusta 1937

Vlak smrtno povozil trgovskega pomočnika. V Rušah je vlak zalotil na tračnicah Zmagoslava Hoferja, 39 letnega mariborskega trgovskega pomočnika, ki je preslišal radi zamišljenosti prihod vlaka. Hofer, ki zapušča ženo z dvema nepreskrbljenima otrokoma, je bil pri priči mrtev.

Žrtev poledice. V Studencih pri Mariboru je spodrsnila na ledu in si je zlomila desno roko in levo nogo Terezija Šinkovec, 59 letna perica.

Od avtomobila povožena. Na potu iz Ptuja proti Sv. Marjeti je avto pri Spuhlji odbil s ceste na travnik 78 letno kočarico Marijo Primcovo od Sv. Marjete. —

Primcova je dobila hude notranje poškodbe.

Kroglo v prsa. V mariborsko bolnišnico je bil prepeljan v zelo resnem stanju 29 let stari pomožni delavec Jožef Ulaga iz Ribnice na Pchorju, ker je dobil v prsa kroglo.

Božjastni berač se zadušil v blatu. Pri Sv. Juriju v Slov. goricah je beračil božjastni 36 letni občinski revež Alojz Lorber. Napadla ga je na cesti božjast, vrglo ga je z obrazom v blato, kjer se je zadušil.

Eksplozija pištole v roki. Andrej Šumnik, 15 letni pomožni delavec v Topolščici, je nabijal staro zarjavelo pištolo, da bi

Jubilej krompirja

Parizani so praznovali letos 200 letnico rojstva Parmentiera, kateremu se mora zahvaliti Francija in z njo ves ostali svet — razen Azije, kjer žive največ od riža — za svojo bistveno hrano — za krompir. Parmentier je bil namreč agronom in dober gospodarstvenik, ki je spoznal neprecenljivo veljavo krompirja ter ni miroval prej, dokler ga niso začeli gojiti po vsej Franciji in od tam po vsej Evropi. Kaj bi danes res počeli brez krompirja! — Parmentiera je počastil že kralj Ludovik XVI. na takrat običajen, pesniški način s tem, da si je vtaknil v gumbnico cvet krompirja. Današnji Parizani pa so bolj nepesniški, zato pa praktični ter so proslavili spomin

O „boljševiškem raju“

pripoveduje hrvatski seljak iz Zagorja

Ni ga kraja v Evropi in menda na vsem svetu ne, iz katerega bi ljudje v tolikem številu bežali, kakor beže iz sovjetske Rusije. In odkoder ljudje beže, je to nepobiten dokaz, da tam ni dobro.

Dne 16. septembra 1936 — pripoveduje v »Glasnikovem koledarju« Peter Grgec — me je obiskalo v mojem stanovanju v Zagrebu dvoje nepoznatih ljudi: moški in ženska. Ko sem na znak zvonca prišel k vratom, mi je moški rekel: Jaz sem Ivan Glogoški in to je moja žena Marija. Poslal je naju k vam župnik iz Tuhlja Marcel Novak. — Ivan Glogoški? vprašam, da se prepričam, ali sem dobro slišal. — Da, Ivan Glogoški, ponovi neznanec. Bil sem v zadregi. Bal sem se, da imam pred seboj Ruse in z Rusji nimam najboljših izkušenj. Glogoški, sem rekel sam pri sebi, in morda sem rekel to zopet na glas.

Pogledal sem neznanca z vprašujočim pogledom. Že pri prvih besedah sem opazil, da možak izgovarja samoglasnike na čisto ruski način. In zdaj me je na Rusijo spomnila tudi njegova zunanost. Obraz seveda ni imel značilnih ruskih potez, kakor tudi njegovi lasje ne, ki so bili bolj kostanjevi kot plavi. Pač pa je njegova obleka očitno kazala, da ne izha iz naših krajev. Narejena je bila iz slabega

materijala, ki o njem pravijo pri nas, da je iz kopriv. Obut je bil v čevlje iz gumija. Njegova žena se je zdela na prvi pogled mnogo mlajša od njega, vendar njen obraz ni mogel zatajiti, da je to čisto severni slovenski tip.

Stal sem nepremično jaz, stala sta ona dva. Mož je prvi prekinil molk, potegnil iz žepa pismo in mi ga izročil z besedami: To pismo vam pošilja prečastiti gospod Marcel Novak. Pismo se je glasilo v prvem delu dobesedno takole:

Uredništvu »Hrvatske Straže«,
g. prof. Petru Grgecu!

Donosilec pisma Ivan Glogoški, rojen v občini in župniji Tuhelj, se je te dni vrnil iz Rusije domov. Blagovolite ga zaslišati in zabeležiti njegove izjave. On ima doma približno en oral zemlje. Privedel je s seboj iz Rusije ženo Poljakinjo in troje otrok. Zdaj na jesen se bodo zbirala zanj živila, toda ker nima ne hiše ne obleke, bi bilo morda zanj bolje, ako bi se mu mogla najti kaka zaposlitev v Zagrebu.

Iz duše mi je izginilo nezaupanje. Tako torej! Opraviti nimam z »ruskim čelovjekom«, ampak s čistokrvnim hrvatskim Zagorcem. Povabil sem Ivana Glogoškega in njegovo ženo v svoje stanovanje ter ju začel spraševati. Vzel sem takoj papir in svinčnik v roke, da čim točneje zajamem njuno pripovedovanje.

streljal v proslavo godovanja. Stari samokres se je razpočil strelcu v roki in ga je hudo poškodoval na levi roki in nogi.

Voz mu zlomil nogo. Franc Skok, 66 letni mali posestnik iz Rečice ob Savinji, je peljal voz, ki se je močno nagnil. Skok je skušal voz obvarovati prekuca, a ga je kljub temu pokopal pod seboj in mu zlomil levo nogo.

Smrtna nesreča rudarja. V rudniku Zabuovca pri Žalcu je transmisija zgrabila 28 letnega rudarja Jakoba Čilenseka iz Magojnice pri Žalcu ter mu je zdrobila prsni koš in zlomila desno nogo. Smrtonovarno poškodovanega so prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer je še isti dan umrl.

Voziček polomil dvema delavcema nogo. Iz Trbovelj poročajo: Na Dobrni pri Dukiču so praznili delavci z zasipom napolnjene vozičke. En voziček se je prehitro nazaj poveznil in je zlomil Karlu Hočevanju enkrat desno nogo, Janezu Rliču pa dvakrat.

Smrtno se pobila na stopnicah. V Zagorju ob Savi se je hotela podati zjutraj k zornicam 77 letna Elizabeta Elsner. Na stopnicah v hiši se je pri padcu tako hudo pobila, da je podlegla poškodbam.

Stekel pes obgrizel 30 ljudi. Po Črnomlju in okolici je obgrizel stekel pes 30 ljudi, katere so odpravili v Pasteurjev zavod v Ljubljano. — Iz Črnomlja je tekkel pes proti Gradacu, kjer je naletel na posestnika Janeza Južno iz Dobravic. Posestnik se je hotel lotiti živali s kolom, a ta je bil žalibog trhel. Skočil je k Maceletu, ki mu je posodil prazno lovsko puško. Z orožjem brez naboja je dohitel Južna steklega psa in ga je pobil s puškinim kopitom.

Po nesreči obstreljen na lovu. Na lovu v Podbrezjah na Gorenjskem se je zgodila huda nesreča. Lova na zajce in race sta se med drugimi udeležila tudi visokošolec Belizar Keršič, sin predsednika ljubljanskega višjega sodišča dr. Petra Keršiča, in Ciril Markelj, posestnik in mlinar iz Podbrezje. Ob Bistrici, ki teče pod vasjo Podbrezje, sta zalezovala race. Šla sta drug za drugim, za njima pa še oče g. Be-

lizarja, dr. Peter Keršič in posestnik Jakob Keršič iz Dolenje vasi. Pri tem zalezovanju po gostem bičevju se je Cirilu Marklju sprožila puška in strel je zadel Belizarja Keršiča čisto od blizu v hrbet. Ponesrečenca so takoj v spremstvu zdravnikarja odpeljali z avtomobilom v ljubljansko Leonišče. Njegovo stanje je zelo resno.

Huda železniška nesreča. Na postaji Castle Carry na Škotskem je zavozil ekspresni vlak z vso brzino v tam stoječi osebni vlak. Nesreča je zahtevala 35 mrtvih in 96 ranjenih.

Razne požarne nesreče. Iz velikega skladišča za sadje, ki je last znanega trgovca Ludovika Sonnenscheina v Ptujju, je opazil hlapec zgodaj zjutraj gost dim. Skočil je na kraj nesreče in videl, da gori lesna volna, ki služi za pakiranje sadja. Uspelo mu je, da je ogenj še pravočasno zatrl in preprečil največjo požarno nesrečo. Radi poslabšanja kakovosti jabolk po požaru znaša škoda 30.000 din. — Gostilničarki Tereziji Stromarj iz Ptujja je na njenem posestvu v Gorcu pri Podlehniku zgorela lesena stavba, v kateri je bilo okoli 8000 kilogramov sena. Skupna škoda znaša okoli 20.000 din ter je krita z zavarovalnino. Požar je bil nedvomno podtaknjen. — Vsled vnetja saj je začel tleti v poslopju jetnišnice celjskega okrožnega sodišča tram. Požarno nevarnost so opazili še pravočasno, poklicali gasilce, kateri so ogenj udušili. — V Selcih v Slov. goricah je nastal ogenj na domačiji Franca in Franciške Zorec. Gasilci so rešili spodnji del gospodarskega poslopja in stanovanjske prostore.

Razne novice.

Vse cenj. dopisnike prosimo, da pišejo s črnilom in samo na eni strani papirja!

Blasnikova »Velika Pratika« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10-12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj. 1447

**Ali ste si za dolge zimske večere že pre-
skrbeli čtivo? Če ne, pojdite v prodajalno
Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptujju
ter si kupite zelo lepe povesti: »A njega
nik« (12 din), »Kraljica Estera« (10 din),
»Pravica in usmiljenje« ter »S streljo in
plinom« po 7 din. Vse povesti so zelo za-
nimive.**

**Molitev v spravo za bogokletje na lepih
podobnicah objavljena se dobi v prodajal-
nah Tiskarne sv. Cirila. Cena je 28 din za
100 komadov. Priporočamo čč. župnim
uradom, da si isto naročijo!**

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlom z bogatim plenom. V Mariboru je bilo vlomljeno v stanovanje g. Babšeka, zastopnika tvrdke Berndorf. Vlomilec je odnesel raznih dragocenosti za 50.000 din.

Nepoštena godca. Gostilničarju Ogrincu v Kamnici pri Mariboru sta sunila dva muzikanta 29 za pečenje pripravljenih pišk in sta dala ves plen speči pri neki družini v Studencih. Nepoštena godca so orožniki izsledili in prijavili.

Krvav obračun med sinom in očetom. V Sesterzah pri Ptujjski gori živijo na skupnem posestvu 60 letni Franc Žunkovič, njegov 30 letni sin France, sinova žena Marija in dva otroka. Stari Žunkovič je bil še vedno gospodar in radi tega so bili prepri med sinom in očetom, ki so se razplamteli tako daleč, da je streljal sin na očeta. V prepiru je bil sin toliko ob razsodnost, da je oddal skozi okno v očeta iz lovske puške dva strela. Prvi strel je ugasnil petrolejsko luč, drugi pa je pogнал očeta v glavo šest šiber. Obstreljenega so prepeljali v bolnišnico, kjer so ugotovili, da poškodba ni smrtno nevarna. Od orožnikov aretirani sin je vsega obžalovanja vredno dejanje priznal, ni pa hotel izročiti lovske puške, češ, da mu jo je ukradel neznanec.

Mesto da bi ga varoval — ga je oropal. Na cesti proti Sv. Urbanu pri Ptujju sta se srečala Izidor Dukovič, 34 letni krošnjar iz

— Zakaj ste se vrnili iz Rusije?

Kaj se ne bi vrnil! Tam je hudo. Ljudje v Rusiji nimajo ne kruha ne prijateljstva ne svobode. Svobode imajo najmanj. Ako bi mogli, sem prepričan, da bi se več kot polovica ruskih kmetov izselilo v druge države, samo da bi ne bili pod boljševisko vlado. Ko sem odhajal domov, so mi rekli mnogi: Vi ste srečni, tudi mi bi šli z vami, ko bi mogli.

— In kako ste prišli v Rusijo?

Prišel sem kakor mnogi drugi hrvatski seljaki. Jaz sem rojen leta 1895, zato se tudi jaz nisem izognil svetovni vojni. Služil sem pri 78. polku. Dne 9. julija 1917 sem bil ujet pri Stanislavu. Rusi so nas odvedli najprej v Kamenjec Podolski in nato smo potovali peš 18 dni, dokler nismo prišli v mesto Vinico. Tam je bilo veliko državno posestvo. Čez poletje in jesen smo pasli državno živino, pozimi pa smo jo krmili v hlevih in stajah.

— Vi ste se v Rusiji tudi oženili?

Da. Glejte, kako je prišlo do tega. Januarja 1918 so nam oznanili, da smo osvobojeni in da lahko ostanemo v Rusiji ali pa se vrnemo v domovino. Jaz se takrat nisem hotel vrniti domov, kajti to bi pomenilo iti znova na bojišče. Prav takrat so se delila ruska velika posestva med kmete. Poročil sem se dne 22. februarja 1918 v rimsko-katoliški cerkvi v Vinici. Moj tast Gorski, ki je bil prej nadzornik na državnem posestvu, je dobil pri delitvi zemlje štiri do pet oralov in moja žena okrog dva oralu.

— Pa ste mogli čveti?

V početku je šlo vse dobro. Vsi kmetje so se veselili, da so bila odpravljena velika posestva. A vedeti morate, da so bila ta velika posestva smrt za ruske kmete. Kajti po več dni si se lahko vozil skozi nekatere kraje, pa je vse to pripadalo samo enemu grofu, knezu, generalu, veleposestniku vlastelinu. Zato smo vsi veselo pozdravili delitev zemlje. Rekli so nam, da je zemlja naša in da bo pridelek na njej služil nam v korist. Kdo bi potem takem ne bil vesel?

— Je li dolgo trajalo to veselje?

Na žalost se je hitro preokrenilo na zlo. Prišle so nove vojne, pa eden vzel to, drugi drugo in ti si ostal spet siromak. Jaz sem se hotel že leta 1920, ko so bili Poljaki v Vinici, vrniti na Hrvatsko. Dobil sem tudi dokumente, a sem se zakasnil za en dan. Poljaki so se umaknili nazaj in nad nami so spet vladali boljševiski. Prišla so leta vsakovrstnega trpljenja, stradanja in lakote. Nisem nehal delati in se truditi za to, da se preselim v Hrvatsko. A vsi moji napori so bili dolgo zaman.

— Je li bila tudi vaša žena s tem sporazumna, da zapustite njeno domovino in greste na Hrvatsko?

O, ona je želela isto kot jaz.

Obrnil sem se k ženi ter jo vprašal: — Pa si vi ne želite nazaj iz Hrvatske v oni kraj, kjer ste se rodili?

(Dalje sledi.)

dobrotnika človeštva tako, da so razdelili pred njegovim bronastim spomenikom med reveže 10.000 kg sirovega krompirja ter cele gore »frita« (na podolgaste koščke zrezanega in kakor krofi na masti pečenega krompirja) z vinom. — Ljudje so bili tako dobro razpoloženi, da niso vedeli, komu na čast naj se bolj derejo: Parmentieru ali onemu, ki je iznašel »frita«.

Od Rdečega morja do
Addis Abebe

Italijanski časnikar S. Bernacconi je pred kratkim prevozil pod uradnim nadzorstvom z navadnim avtomobilom progo iz Asmare ob Rdečem morju do abesinske prestolice Addis Abebe tja in nazaj v 68 urah po novozgrajeni cesti

Meljana, občina Bednja na Hrvaškem, in 18 letni Franc Zorec iz Kicarja pri Ptuju. Neznanka sta se pozdravila v temi in krošnjar je povabil Zoreca v krčmo v Novi vasi, kjer mu je plačal pijače in ga je prosil, naj gre v temni noči z njim po samotni cesti, da ne bo žrtev kakega roparskega napada. Omenjena sta se podala v noč. V bližini Malekove hiše je skočil spremljevalec Zorec s potegnjenim nožem pred Dukoviča in mu zapretil: »Denar, sicer te zabodem!« Dukovič je klical na pomoč. Po cesti sta se sicer pripeljala kolezarja, ki se pa nista ustavila, ampak sta zavila po cesti proti Rogoznici. Napadeni ni znal drugega izhoda, kakor da je prepuštil mladostnemu tolovaju zimsko suknjo, v kateri je bila denarnica s 300 din. Zorec je vzel denar, suknjo je pustil. Dukovič je naznanil roparski napad orožnikom, ki so drugi dan prijeli roparskega napadalca. Aretirani je priznal zločin, denar pa je utajil z izgovorom, da je denarnico zgubil.

Strašna dejanja mladega kmečkega fanta. V Bregu pri Ločah se je zgodil strašen zločin, ki nam žalibog prikazuje izredno podivjanost nekatere podeželske mladine. Rudolf Oprešnik, 19 letni kmečki sin, je že dalje časa lazil za 16 letno kmečko hčerko Marijo Pšeničnik, ki ni hotela o njem ničesar znati. Dne 9. decembra opoldne se je pojavil mladec v hlevu staršev omenjenega dekleta, kjer je prišlo med obema do prepira. Oprešnik, kateri je imel pri sebi dolg kuhinjski nož, se je pognal proti Pšeničnikovi in ji je prizadjal 12 zaboljajev. Dekle se je skušalo obraniti napadalca, a je bilo vse zaman. Fant jo je dvakrat tako hudo zabodel v prsa, da je izkrevavela. Naravnost blazni ljubosumnež je po opravljenem prvem krvavem dejanju zabodel še samega sebe.

Kap posledica pretepa. Pri Alojziju Vičarju na Polenškaku je došlo med fanti do prepira. Alojzij Vičar je dobil ob tej priliki poškodbe, katerim je podlegel še isto noč. Vičarjevo truplo je bilo sodno raztesleno in je ugotovil zdravnik kap kot posledico razburjenja.

Ljubosumno krvavo dejanje. Alojzij Debelak, posestnikov sin iz Harij pri Marijagradcu, je ustrelil 21 letno brezposelno služkinjo Magdaleno Strotovo v kuhinji na njenem domu v Harjah v levo stran prsi in je nato pognal še sebi kroglo. Debelak je bil takoj mrtev. Strotovo so oddali v celjsko bolnišnico.

Hudo poškodovan pri napadu. V Ljubčani pri Celju je bil pred neko gostilno napaden in pobit do nezavesti od neznanca 21 letni Alojz Rošar. Prepeljali so ga v zelo resnem stanju v celjsko bolnišnico.

Utopljenka. Iz Savinje pri Pečovniku so potegnili 54 letno služkinjo Ivanko Traven, doma iz Notranjih goric pri Kamniku. Služila je pri veleposestnici Irmi Ješevčnik v Vel. Pirešici. Vse kaže, da je šla sama v vodo.

Goljuf pod ključem. V Celju je poskušal goljufijo z najdbo ničvrednega prstana in s ponudbo delitve najdenine 24 letni Štefan K. iz Zagreba, ki je poklicni žepar in ga zasleduje ljubljanska policija. Uzmoviču in sleparju tokrat goljufija ni uspela, policija ga je prijela in zaprla.

Oče šestih nedoraslih otrok zaklan. V Senovem pri Rajhenburgu je dobil pri vstopu v neko krčmo rudar Ivan Furlan

zabodljaj v prsa. Napravil je še par korakov, nato pa se je zgrudil mrtev. Smrtno zabodeni je bil oče šestih nedoraslih otrok, od katerih je najstarejši star 11 let. Furlan je bil zelo priljubljen med rudarji.

Prijet razbojnik. V Veliki Kostrevnici v okraju Litija je bil izvršen nočni napad na hišo Janeza Pišeka. Po vrnitvi od molitve pri mrliču sta se zakonca Pišek vrnila na samotni dom in sta se podala k počitku. Komaj sta zaspala, ju je prebudilo devet strelcev in razbijanje po oknih. Oče in mati sta vsa preplašena pograbila otroka in zbežala na podstrešje. V hišo je vdrl po izjavi gospodarja Pišeka več tolovajev, ki so odnesli precej oblek, posteljnino, denar in celo 2000 din, katere je hranil Pišek kot blagajnik gasilske čete. Orožniki so se lotili drugi dan zasledovanja roparjev in so kmalu zaznali, da sta se zglasila v vasi Vinji vrh v noči dva neznanca, ki sta zbudila kmečkega čevljarja Zadrašnika in jima je moral koj potempljati čevlje. Tujca sta med delom, katerega sta plačala, spala. Od čevljarja sta krenila proti Sv. Križu. Tam sta si kupila pri trgovcu klobuka in kravati. Od Sv. Križa sta zavila proti Kumu v nakani, da nadaljujeta pot v Radeče na vlak. Orožniki iz litijskega okraja so bili pridno na delu in so kmalu zvedeli od drvarja iz Njivie, da sta se podala dva neznanca v samotno kmečko bajto, katero so obkolili. Od roparjev so ujeli Antona Jakopina, ki je znanec sodišča in je bil oborožen s samokresom. Uklenjeni je izdal tudi pomagača Antona Valentinčiča s Kresniških poljan, ki se je pa malo pred navalom orožnikov na kočjo podal v hosto nad hišo in je od tamkaj opazoval, kako je bil zajet njegov pajdaš. Jakopin je priznal napad na Pišekovo domačijo. Pokazal je kraj, kamor sta skrila z Valentinčičem polkadeno obleko. Od ukradenega denarja so dobili pri Jakopinu samo 13 din, ostalo je hranil pobegli Valentinčič, za katerim je izdana tiralica.

Vlom v trgovino. V trgovino g. Potočnika blizu kolodvora v Grosupljem je bil izvršen nočni vlom. Pokradenega je bilo raznega blaga za 10.000 din. Pod sumom krivde so aretirali orožniki dva brata, ki pa so ju pozneje izpustili, ker se je izkazalo, da pri vlamu nista bila udeležena.

Izpred sodišča.

Zastužena kazen. Na avstrijski vlak, ki je vozil letos 7. marca na progi Dravograd—Vič, je vrgel kamen 21 letni ključavničarski pomočnik Viljem Pečnik iz Dravograda in je zadel strojevodjo Franca Deutschbergerja v glavo. Pečnik je bil zaradi te hudobije 6. decembra v Mariboru obsojen na pet mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina

Sobota. Osmi december je naša mladina proslavila v duhu Marijinem. Na predvečer je imela dijaška Marijina kongregacija slavnostno akademijo. Dvorana je bila polna ljudi. Prvci so zapeli dve pesmi in eno solopetje. Akademik ljubljanske Akademike kongregacije je v pesniško sestavljenem govoru pokazal Marijino zastavo, pod katero se naj mladina zbira in katere nasprotnik vere ne bo mogel premagati. Na koncu je bil lep prizor iz igre o materi. Na praznik sam pa je bil sprejem v dijaško kongregacijo. Nad sto mladih dijakov in dijakinj, sinov in hč-

Važna stvar ob koncu leta

Konec starega in začetek novega leta je najbolj primeren čas, da človek uredi gotove zadeve, ki so važne zanj in za njegove domače. Ob tej priliki bi se moral vsakdo vprašati, kako je gospodaril. In še nekaj bi moral storiti. Sebe in domače v gotovem oziru oskrbeti za bodočnost. Bodočnost je sicer negotova, a nekaj se lahko stori. Vsakdo se lahko za razne slučaje zavaruje. Eno najvažnejših takih zavarovanj je zavarovanje za slučaj smrti, in sicer radi tega, ker je smrt za vsakega gotova in ker se ob smrti rabi za razne izdatke večja vsota denarja. Glede posmrtninskega zavarovanja je najbolj priporočljivo zavarovanje »Karitas«, ki je danes v Jugoslaviji največje tozadevno ljudsko zavarovanje in ima nad 25 tisoč zavarovancev. Brez pretiravanja smemo reči, da takega uspeha ni doseglo nobeno drugo zavarovanje. »Karitas« ga je dosegla, ker je v vsakem oziru pravo ljudsko zavarovanje, katerega namen je pomagati narodu, ne pa iskati lastnega dobička. »Karitas« ima skoraj v vseh župnijah zastopnike. Obrnite se nanje ali na vodstvo »Karitas« v Mariboru (Orožnova ulica 8) in se zavarujte! Če boste to storili, boste vi zadovoljni, ravno tako pa bodo zadovoljni tudi vaši domači.

ra katoliških staršev, je priseglo zvestobo Mariji. Sprejem je izvršil naš g. dekan Krantz iz Čišine. Naša dijaška kongregacija, ki jo tako modro in požrtvovalno vodi g. katehet prof. Šoštar, nam je zagotovilo, da je študirajoča mladina na pravi poti.

Sobota. Prosvetno društvo je uprizorilo za Miklavža lepo mladinsko spevoigro »Miklavž prihaja«. Naša dvorana je bila dva dni polna mladih in starih. Od otroka do starca, vse je občudovalo naše otroke in starejše na odru. Angeli in prinkiji so svoje vloge sijajno rešili. Med angeli se je odlikoval angel-kodrček, ki je s prijetnim glasom očaral naše ljudi. Prav lepo je zapel Miklavž na koncu igre in in tudi obdaroval otroke in mladino z lepimi darovi. Voditelj in režiser g. organist Tuš zasluži pohvalo za tako uspešno prireditev. Sam Miklavž ga je obdaroval z najvišjim redom: srebrno Miklavževo kolojno!

Z revol. rjem ustrelil malega fanta. Otroci so se v Soboti igrali in neki fant je dobil revolver. Pa je poskušal, kako se more sprožiti. Revolver je bil napolnjen in krogla je zadela v grlo Lazarja, učenca četrtega razreda ljudske šole. Lazar je v bolnišnici podlegel rani in smo ga ob veliki žalosti staršev pokopali v soboto popoldan. Otroci in ostali: Ne igrajte se z ognjem in orožjem!

Smrtna žrtev neprevidnosti z orožjem. V Domašincih pri Čakovcu so bili svatje že na poti proti cerkvi. 19 letni Ivan Kovačič je v povzdigo slovesnosti potegnil samokres, da bi oddal par strelcev. Njegov bratranec Jože mu je hotel odvzeti orožje in fanta sta se začela med seboj ruvati. Naenkrat pa je odjeknil strel. Jože Kovačič se je zgrudil smrtno zadet. Ko je Ivan Kovačič videl, kaj se je zgodilo, je zbežal na škeđenj, da bi si sam končal življenje. Njegovo namero so pa še pravočasno opazili in so ga odrezali. Ohceto veselje je bilo z omenjenim strelom povsem pri kraju in uničeno.

PRI LJUDEH, KI ČESTO TERPE NA ZAPEKI, ZARADI ČESAR NASTAJAJO VRENJA V ŽELODCU IN ČREVESJU, pospešuje se temeljito čiščenje celotnih prebavnih organov s čašico naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice zaužite zjutraj na tešč želodec. Z uporabo

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice se naglo odpravi plast z jezika, ki je nastala zaradi zapeke, ravnotako pa se tudi doseže boljši apetit.

Ogl. reg. S. br. 30.474-35.